

In gesprek met drie typen werknemers

Iedereen reageert anders op een diagnose. In grote lijnen onderscheiden we drie belevingstypen: de geëmotioneerde werknemer, de werknemer die weinig aandacht voor de situatie wil en de werknemer die anders is gaan kijken naar werk & leven. Het belevingstype van uw werknemer bepaalt welke gesprekstechniek het beste werkt.

Hoe uw werknemer de diagnose beleeft kan in de loop der tijd veranderen. Vraag er daarom voor elk gesprek opnieuw naar: *welke rol speelt je werk op dit moment in je leven?*

De geëmotioneerde werknemer

Deze werknemer heeft het gevoel dat de grond onder hem is weggevaagd. Intense emoties zoals verdriet en boosheid kunnen elkaar snel afwisselen. Er is een gevoel van onherstelbare schade en weinig hoop voor de toekomst, ook met betrekking tot het werk. Veelgehoorde opmerkingen zijn bijvoorbeeld:

Kan ik ooit nog wel werken op mijn oude niveau?

en

Waarom moet mij dit overkomen?

De werknemer die weinig aandacht voor de situatie wil

Deze werknemer ziet de ziekte als een hinderlijke en onplezierige periode, maar wil zo lang mogelijk betrokken blijven bij het werk en het werk weer zo snel mogelijk oppakken. Deze werknemer heeft meestal minder behoefte om te praten over de ziekte zelf of over emoties. Dit herkent u bijvoorbeeld aan een opmerking als *We moeten het ook niet groter maken dan het is.*

De werknemer die anders is gaan kijken naar werk & leven

Deze werknemer denkt veel na, komt tot nieuwe inzichten over zichzelf en over het werk en ervaart dat als een positieve kant van de ziekte. Veelgehoorde opmerkingen zijn:

Ik wil nu meer tijd met mijn kinderen doorbrengen.

of

Je weet dat ik me zo druk kon maken over dingen, nou dat doe ik nu echt niet meer.